

Gerookte ganzenborst als toetje bij de barbecue

Ganzen, duiven, meeuwen, kauwen en roeken. De zomer is voor vogelvanger Arie den Hertog een drukke tijd. „Elke dag vang ik, elke dag leer ik bij. Ik voel waar ze zitten, waar het rustig is.”

Donderdag 12 juli

Rond middernacht op, want ik moet naar Groningen. Met een buks duiven schieten bij een voedselverwerkingsbedrijf. Dat kan alleen 's nachts. Maar je hebt één voordeel: de duiven slapen, en altijd op dezelfde plek, in dit geval op de overkapping. Ik kom om twee uur aan en schiet een stuk of vijftien duiven. Als er niks meer zit, ben je klaar: dan heb je zo'n negentig procent te pakken de eerste keer.

Daarna naar Almere. Ook voor duiven. Want de duivenstront belandt in de binnenstraat van het winkelcentrum. Meestal doe ik één keer per de week nachtklusjes. Van de dode vogels gaan de goeie naar een poelier, de rest gaat naar het hondentrainingsinstituut, daar worden ze gebruikt voor apporteerproeven.

Ik duik om vijf uur thuis mijn mandje in. Om tien uur sta ik op en doe ik wat leeswerk over Natura 2000-gebieden, kwetsbare natuurgebieden waar beschermde roerdompen zitten en kiekendieven. En heb ik tijd om de administratie te doen. Verslagen schrijven, mails beantwoorden en vergunningen aanvragen. Ik word namelijk van alle kanten in de gaten gehouden. Faunabescherming, de Dierenbescherming, de Partij voor de Dieren, dierenactivisten, inspecteurs van overal: ze doen allemaal alsof ik illegaal bezig ben. Nu is er weer een particulier uit Maastricht die met een beroep op de Wet Openbaarheid van Bestuur wil weten waar de Canadese ganzen zijn gebleven die ik twee jaar geleden in het Westland mocht schieten.

's Avonds naar de schietclub in Biddinghuizen. Daar oefen ik elke week. Ik pak vijftig kleiduifjes, schiet er 46. Sommige komen voorbij met 120 kilometer per uur.

Vrijdag

Alweer voor middernacht op, om kwart voor elf. Er zijn schietklussen in Maastricht, Arnhem en Nijmegen. Het is het hele jaar door duiventijd. Op elk adres heb ik een half uur tot drie kwartier werk. Mensen vragen wel eens waarom ik niet gewoon kooien zet, maar dan moet je drie keer langs, om ze te plaatsen, om de vogels bij te voeren en te leggen. Schieten lost bij een kleine groep de overlast snel en effectief op. En het resultaat is hetzelfde: ze gaan altijd dood.

Zes uur naar bed en er om elf uur weer uit. Dan heb ik hier in Lelystad nog een rondje witte ganzen te doen. Er zitten er acht, dat mogen er niet meer worden. Dus behandel je de eieren en

houd je de nesten bij. Dat houdt in: je smeert de eieren in met maïsolie – dan kan er geen zuurstof bij en groeit het embryo niet – daar laat je de ganzen drie weken op broeden en dan haal je de eieren weg. Stinkbommen, want het rottingsproces begint direct.

Er liggen geen nieuwe eieren in de nesten, en ik zie alle acht ganzen, dus dit was het laatste rondje dit jaar. Het broedseizoen is nu voorbij.

Thuis is het gezellig druk. We houden een barbecue van ons gospelkoor. Twintig man met partners en kinderen aan de kip, saté en spekklapjes. Als toetje presenteren we twee fijngesneden ganzenborsten, een uurtje in een ton gerookt op een vuurtje van 70 graden.

Zaterdag

's Ochtends een verjaardag van de kinderen van mijn schoonzus en 's middags een trouwerij van een vriend. Ik hecht waarde aan sociale contacten. Die zijn belangrijker dan geld. Je werkt voor je gezin, je familie en je omgeving. Alleen daar heb je je hele leven wat aan. Dat probeer ik aan mijn kinderen door te geven.

Zondag

Zondag rustdag. Ik ga naar de kerk en een verjaardag, nu van mijn zus. De hele familie is weer bij elkaar.

Man en vangdrang

Arie den Hertog (1974, Uithoorn) is mededirecteur van Duke Faunabeheer, **Nederlands enige bedrijf dat sinds 1991 is gespecialiseerd in het 'afvangen en doden van overlastgevende vogels'**. Opdrachtgevers zijn onder meer 'terreinbeherende organisaties', woningbouwcorporaties en provincies.

Ik werd geboren met vangdrang, zegt Den Hertog. „Elke dag vang ik, elke dag leer ik bij. Ik voel waar ze zitten. Waar het rustig is.” Na de tuinbouwschool en bosbouwschool ging hij werken in het ruimingsbedrijf van zijn vader. Die begon voor zichzelf, toen zijn werkgever Schiphol de 'groenvoorziening' uitbesteedde. Ook Den Hertogs moeder, zijn vrouw en een derde vogelvanger werken er.

Landelijk bekend werd Duke Faunabeheer in 2005 met het **doodschieten van een mus bij Domino Dav**. Dit jaar kwam er een ontheffing om **ganzen rondom Schiphol te vergassen**, om de veiligheid van vliegtuigen op de luchthaven garanderen. Een toestel van Royal Maroc Air maakte zomer 2010 een noodlanding nadat een gans in de motor was gevlogen.

Vanaf 13 juni 2011: Arie den Hertog, faunabeheerder, op de dak van een winkelcentrum. Foto's Evelyne Jacq

Maandag

Mijn collega is vandaag op pad in Noord-Holland. Hij moet op twee industrieterreinen meeuweneieren behandelen. Die meeuwen vallen het fabriekspersoneel zomaar aan als ze jongen krijgen, soms pikken ze zelfs op je hoofd. De eieren leggen zijn kabelgoten. Mijn maat is er de hele dag zoet mee, want overal moet hij zich in de

veiligheidsinstructies verdiepen en speciale kleding aantrekken.

Zelf begin ik de dag bij Welkoop, duivenvoer kopen. Dat heb ik nodig als ik duiven met kooien wil vangen, of wanneer ik het schietnet gebruik. De duiven nemen we mee in kratten en dan maken

we de vogels af door ze de nek om te draaien. Negenennegentig procent van de mensen is hartstikke blij, omdat de vogels hun balkonnetjes onderschijten en denetten die ze hebben opgehangen ook niet werken.

Laatst begon in Groningen een man tegen me te schelden, hij probeerde deomstanders meete krijgen. Maar niemand reageerde, dat was een opsteker. Dat is bij de ganzen wel anders. Tot begin juli hadden we een ontheffing om grauwe ganzen te vangen rond Schiphol, er zijn er veel te veel en ze zijn een gevaar voor het vliegverkeer. Activisten van Ganzenbescherming Nederland zaten ons voortdurend met auto's achterna. Dat kwam onverwacht want Schiphol zou onze komst stil houden en de overheid zou zwarte schermen en bewakers regelen.

Op de site van deze ganzenbeschermers staan opruiende teksten tegen mij die anderen op verkeerde ideeën kunnen brengen. Nieuwis die

agressie niet. Voorgaande jaren werden onze autos's met stickers beplakt, de uitlaten volgespoten met purschuim, en regelmatig komen er haatmails; dat ik een nazi ben en vergelijkbare teksten, en krijgen ook mijn vrouw en kinderen grove verwensingen naar hun hoofd. In 2008 is mijn bedrijf in de fik gestokend door het Animal Liberation Front. De daders zijn nooit gevonden. Dus hebben we nu camera's en hekken en bordjes 'Verboden toegang'. Terwijl ik niks te verbergen heb, iedereen mag alles zien.

Kijk, agenten worden ook elke dag uitgemaakt voor klootzak door gasten die dreigen dat ze hen weten te vinden. Dat is slikken. Maar ik capituleer niet: als je stopt met je bedrijf, krijgen die lui juist hun zin.

De rest van de dag twee offertes ge-

maakt voor woningbouwverenigingen die van de duivenoverlast af willen. En naar een winkelcentrum geweest, om duivenkooien met voer te plaatsen. De kooien staan nu open, eind van de week klapt de deur dicht als de duiven binnenvliegen.

Mijn kameraad vertelt dat hij in Noord-Holland vijf nieuwe meeuwnesten heeft gevonden. De eieren heeft hij ingesmeerd. De andere nesten waren verlaten: die meeuwen hebben het opgegeven. Als ze twee jaar achterelkaarop éénplekkeenjongen krijgen, zoeken ze hun heil elders.

Dinsdag

Om vijf uur op, konijnen vangen op de Maasvlakte. 180 hectare, die we tien keer per jaar afkammen. De gaten in het hek zijn gedicht, de dijken gerepareerd. Met vier fretten, een

border- en een jachtterriër vangen we 25 konijnen. De honden gaan voor het hol staan, en als ze de kop schuin houden is het 'bingo'. Dan zetten we de kooi erop en laten we de fret los, die jaagt hetkonijn het hok in. De konijnen mogen niet levend het terrein af, dus maken we ze af.

Daarna nog naar een winkelcentrum in Rotterdam, voor een offerte voor het vangen van duiven.

Woensdag 18 juli

Stond ik vanochtend om half acht in Amsterdam met mijn vangnet, miezerde het en waren bouwvakkers de kerk tegenover toevallig aan het opknappen. Dikke pech. Dan blijven de duiven weg. Dus een nieuwe afspraak gemaakt.

Door naar Alphen aan de Rijn. Een vereniging van eigenaren wil af van

de duivenoverlast. Een rondgang gemaakt doorde buurt enhet dakop. Ik zie dat ik de kooien kan plaatsen aan de kant waar ze 's avonds slapen.

Dan naar het winkelcentrum in Lelystad waar ik maandag kooien heb neergezet. Ook mussen eten van het duivenvoer. Als ik niet uitkijk, vang ik vrijdag mussen in plaats van duiven. Ik voer nu maar dikke maïskorrels, die eten de mussen niet.

Een telefoontje uit Duitsland of ik niet kan helpen met het ganzen van gen. En rond middernacht door naar Amsterdam, voor de nachtklus: duiven schieten met de buks. In een parkeergarage, een trappenhuis en een bijgebouw schiet ik er 35: een goeie vangst. Om vier uur, 't is nog netdonker, duik ik het bed in. Slapen.